

[Jens Thomsen.]

fattende Forsikring ikke vil betyde samme Risiko som de smaa lokale Forsikringer. Selvfølgelig vil det nok være heldigt at opnaa en passende Reserve, men jeg tror for øvrigt ikke, at det er en Nødvendighed, naar blot Forsikringen er landsomfattende. Mund- og Klovesygen er en Samfundsplage, og jeg vilde finde det naturligt, om Staten gav et Bidrag til en saadan Forsikring i Lighed med det, der ydes til Sygeforsikringer, Arbejdsløshedsforsikringer o. lign. Mit Parti har foreslaaet, at Staten yder 50 pCt., men dette Tal kan der jo forhandles om. Naar Forsikringen først er konsolideret, og Landbruget igen faar rimelige Indtjeningsmuligheder, kan Statens Tilskud helt spares.

Mit Parti har ogsaa foreslaaet, at Toldkontingentfondens Midler skulde overføres som Grundkapital i Forsikringen. Det vilde være en naturlig og god Anvendelse af den Kapital, der tilhører de danske Kreaturejere, da Pengene jo hidindtil ikke er anvendt til Fordel for de rette Ejere.

Jeg synes, at den højtærede Landbrugsminister med Glæde kunde give Tilslutning til Forslagets Bestemmelser om, at Staten skal give 20 Kr. i Godtgørelse for Driftstab pr. voksent Kreatur. Ministeren sagde ganske vist forleden, at man ikke kunde paaligne Skatteyderne saa store Udgifter til et saadant Formaal, men dertil vil jeg gerne sige, at saafremt alle Skatteydernes Penge blev anvendt til lige saa gode og nyttige Formaal som disse, da vilde det være lettere for Skatteyderne at betale Skatten med Glæde, end det nu er Tilfældet. Over for saadanne Udgifter vil jeg nævne Udgifterne til Strandvejen, der kostede 1 000 Kr. pr. m, 100 000 Kr. pr. 100 m eller 1 Mill. Kr. pr. km. Ministeren anslog Udgiften til Godtgørelse af Driftstab til 20 Mill. Kr. og fandt et saadant Beløb afskrækkende. For det Beløb kan der anlægges ca. 20 km Luksusvej som Strandvejen, men jeg vil dog gerne spørge Ministeren, om han ikke vurderer de Tusinder af Landbohjem, som nu trues af Ruin paa Grund af Mund- og Klovesygen, højere end 20 km Luksusvej.

For at lette Fremskaffelsen af Penge til Erstatning for Driftstab kunde de Penge, der er beregnet til Erstatning for døde Kalve og Kvier, spares og overføres til

Driftstabene, hvor jeg mener, de er mere paakrævede. Efter Beregningen kan der ved denne Foranstaltning spares 1,8 Mill. Kr. paa Dødsersatningerne. Det kan jo være slemt nok at miste Kalve og Kvier, men man kan dog lettere faa saadanne Ungdyr til Besætningen end Malkekøer. Naar Køerne ødelægges, standser de daglige Indtægter med det samme, og Følgerne deraf kan ikke afværges.

Der er Tusinder af Landbohjem, der trues af Mund- og Klovesygens Følger — de gentagne Henvendelser til Regeringen fra Landbrugernes Sammenslutning og Erhvervsudvalget vidner stærkt derom. Hvis Lovgivningen imødekommer Kravene fra disse store Organisationer og giver en Statsstøtte i Overensstemmelse med de derfra stillede Krav, vil det være en retfærdig Handling baade mod Landbruget og hele Samfundet. De Penge, der paa den Maade kommer ud, bindes jo ikke i Landbruget. Adskillige Haandværkere vil maaske faa en Regning betalt, som der ellers ikke kan skaffes Dækning for, og forskellige Skatter vil blive betalt, som maaske ellers maa betragtes som uerholdelige. Derved kommer Pengene flere til gode end selve Landbruget.

Tiden er nu gunstig for Gennemførelse af en landsomfattende frivillig Forsikring, og det vilde være uforvarligt at undlade at benytte Lejligheden. Naar Ejerne af de Kreaturer, der nu har haft Sygdommen, gaar med ind i Forsikringen, er det et godt Grundlag for en saadan Forsikring. Skulde det ske, som Landbrugsministeren antydede forleden, at det opfundne Serum gør Forsikring overflødig i Fremtiden, vil dette jo være overordentlig glædeligt, og man kan i saa Fald standse Præmieindbetalingen til Forsikringen. Men skulde dette ske, er dermed Statsmagtens store Ansvar for den nuværende Epizooti afløret, og Statens Andel i Dækningen af de nuværende store Tab burde da være meget større, end det foreliggende Forslag betinger. Videnskaben var nemlig tidligt nok paa Færde til at standse den nuværende Epizooti, saafremt de nødvendige Midler var blevet bevilget til Forsøgene, da der blev fremsat Anmodning derom; og der var god Anledning til at se Faren, idet Sygdommen grasserede i Frankrig og Tyskland, længe før den naaede